

[Ole Espersen]

gidseltagning med henblik på flugt mellem to andre lande, og hvis denne flugt har været begrundet i politiske forhold, og hvis den lovovertræder, der er tale om, senere kommer til Danmark og anholdes her, så vil der være tale om en handling, der er dækket af konventionen. Der vil være tale om, at vi i kraft af det forbehold, som regeringen vil tage, kan nægte at udlevere ham.

På denne baggrund får konventionen den praktiske betydning og forbeholdet den praktiske betydning, som hr. Wilhjelm – hvis jeg har forstået ham rigtigt – efterlyste.

Glistrup (FP):

Hr. Kofoeds fortolkning af det foreliggende lovforslag kan simpelt hen ikke være fornuftig og rigtig. Lad os tage et praktisk eksempel.

Vi har en algersk flyvemaskine, som er på vej fra Leningrad til Østberlin. Over polsk lufttrum sker der det, at én, der er flyttet fra russisk politisk fængsel, hijacker flyvemaskinen. Det kommer til kamp over polsk lufttrum, og han får måske slået et par ihjel, men det ender med, at han bliver overmandet, og maskinen nødlander derefter ude i Stampen lufthavn. Resultatet bliver altså, at den pågældende flygtning fra det russiske fængsel bliver anholdt af det bornholmske politi, og så skal vi tage stilling til, hvad vi skal gøre med ham.

Hvis hr. Kofoeds fortolkning var rigtig, sådan at det her ikke har noget at gøre med de 17 Europarådslande, så skulle vi bare løslade ham, modsat hvad der ville være tilfældet, hvis en tilsvarende handling havde noget med de andre lande at gøre. Sådan kan dansk ret ikke være, at man bare skal løslade folk i den situation.

Men så kommer der udleveringsbegæring fra Algeriet, og hvad skal vi så gøre med den? Skal vi udlevere ham til Algeriet, viden- de, at de vil behandle ham langt mildere, end vi vil finde rimeligt i Danmark? Der kommer måske i en tilsvarende sag en udleveringsbegæring fra Rusland, eller der kan i den samme sag være udleveringsbegæring fra begge lande, og Rusland vil behandle ham på en måde, som vi ikke kan godtage her i Danmark. Er det på nogen som helst måde rimeligt at sige andet, end at i disse situationer skal Danmark have adgang til at sige, at vi

retsfølger denne mand overensstemmende med danske regler for bekæmpelse af den internationale terrorisme uden at knytte det til, om det altså er et af disse 17 Europarådslande?

Men når der nu her fra denne talerstol er bragt denne fortolkningstvivil ind i billedet, så vil jeg da gerne anmelde, at vi vil stille et ændringsforslag til lovforslaget, så det kommer til at være helt tydeligt for enhver, at der skal stå: når handlingen er af den art, som nævnes i artikel 1 i den europæiske konvention.

Fru Ebba Strange var inde på, at det var uheldigt, at det var en politisk myndighed, der skulle afgøre det og ikke en domstol. Ja, men det er ikke noget med juridiske afgørelser her i kamp mod terrorismen, det er først og fremmest politiske afgørelser for dem, der må træffe afgørelserne. Det må være den minister, der er ansvarlig over for det folkevalgte ting, og ikke en eller anden tilfældig dommer, som ikke er reelt ansvarlig over for nogen som helst.

Hvad angår problemerne om hr. Wilhjelm's frygt for, at Axel Springer eller Franz Josef Strauss ville kunne komme til at dominere, hvornår der skal være danske ransagninger o. lign., så vil jeg sige: hellere ti overflødige ransagninger à la Holmslands Klitfænomenet, end at vi risikerer, at vi får nogle af disse dødsensfarlige terrorister inden for dansk område.

Wilhjelm (VS):

Jeg tror, der er noget, hr. Glistrup har misforstået. Det, der er konsekvensen af artikel 8, er ikke bare mere eller mindre latterlige, forskruede og hetzskabende ransagninger à la den i Holmslands Klit, men det er også ransagninger, afhøringer, beslaglæggelser, som beordres fra et andet land under konventionen, og som skal udføres her i landet, og som man ikke har mulighed for at sige nej til, selv om man her i landet mener, at der er tale om det, vi ikke ville udlevere for, nemlig en rent politisk forbrydelse. Det kunne f. eks. dreje sig om at lave beslaglæggelser og lave ransagninger på danske redaktioner, fordi de har været i forbindelse med, har fået informationer fra noget, som man, lad os nu bare sige for tilfældets skyld, i Vesttyskland kører en terroristsag på. Det er en voldsom